

دبیر کمیته کردستان محمد آسنگران
Tel: 00491635112025
E-mail: moasangaran@googlemail.com

تلفن تماس با ما
Tel:0046720077654

www.iskraa.net

نشریه کمیته کردستان حزب کمونیست کارگری ایران

www.m-hekmat.com

اساس سوسیالیسم
انسان است.
سوسیالیسم
جنش باز گرداندن
اختیار به انسان است.

منصور حکمت

چهارشنبه ها منتشر میشود

۱۶ اسفند ۱۳۹۱، ۶ مارس ۲۰۱۳

سردبیر عبدل کلپریان

گرامی باد هشت مارس روز جهانی زن پیام مینا احدی به مناسبت هشت مارس روز جهانی زن

همه ما امیدواری و شغف زیادی
ایجاد کرد. در هند زنان و مردان
صفحه ۲

امسال در شرایطی به استقبال
هشت مارس میرویم که زنان در
دنیا پیا خاسته و متحدانه و بین
المللی از حقوق انسانی خود دفاع
میکنند. در قرن بیست و یک این
درست است که از هر سه زن يك نفر
مورد تعرض و خشونت جنسی قرار
میگیرد و این درست است که

مسئله کرد در متن تحولات خاورمیانه (۲)

محمد آسنگران

تحولات اشاره بکنم. اهمیت این
موضوع از نظر من اینجا است که
اولا تصویر این احزاب از تحولات
منطقه را مورد بحث و بررسی
قرارگیرد و دوما استراتژی سیاسی
آنها را در این محدوده زیر ذره بین
قرار میدهیم. این برای مردم
کردستان مهم است که بدانند هر
کدام از این احزاب چه سیاست و راه
حلی را دنبال میکنند.

احزاب ناسیونالیست کرد در
کردستان ایران در متن تحولات
منطقه اساسا به دنبال راهی و
سیاستی هستند که کمک و توجه
دولتهای غربی بویژه آمریکا را به
خود جلب کنند. آنها با تحولات
کشورهای مصر، تونس و اخیرا
سوریه به این نتیجه رسیده اند که

صفحه ۲

در بخش اول این نوشته به
موقعیت جنبشها و نقش احزاب
اپوزیسیون و سرکوبگری دولتها در
کردستان پرداختیم و موضوع مذاکره
پ.ک.ک، دولت ترکیه و نقاط قوت و
ضعف هر کدام از آنها را در متن
تحولات خاورمیانه بویژه تحولات
سوریه بررسی کردیم. در این بخش از
نوشته سعی میکنم به موضع احزاب
سیاسی کردستان ایران در قبال این

آوات فرخی

زنان، وضعیت به نسبت کشورهای
صفحه ۳

۸ مارس و جنبش نوین زنان

۸ مارس امسال در دل شرایطی
است که جهان شاهد اعتراضات
نوین جنبش زنان در دنیا است در
گوشه های مختلف این دنیای
وارونه زنان به پا خواسته اند و
خواهان برگرداندن حقوق انسانی
خود هستند حقوقی که توسط
قوانین سرمایه داری و مردسالاری
از آنان سلب شده است. در قرن
بیست و یکم در هیچ کجای این

فریبا رشیدی

تحقیر، تبعیض و بردگی جنسی را نمی پذیریم

بیشترین مشکلات زنان در
شهرهای کردستان در ازدواج،
تبعیض و نابرابری و مهمتر از همه
رواج فرهنگ و سنتهای عقب
مانده در سیستم حاکم بر جامعه
نهفته است. بر اساس تفکرات

صفحه ۴

صفحه ۵

زنده باد ۸ مارس روز جهانی زن / شورای بیکاران

صفحه ۶

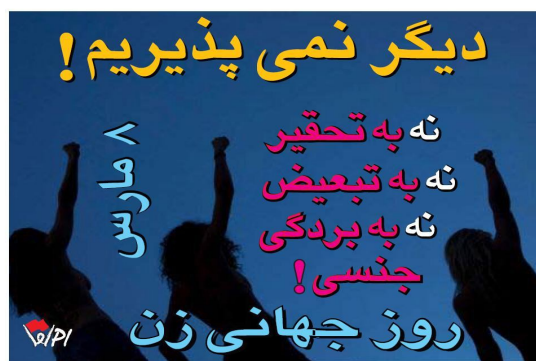
پیام تبریک زانیار و لقمان مرادی از زندان رجایی شهر به زنان آزاده ایران

صفحه ۷

جنبش اول ماه مه در کردستان / نسان نو دینیان / بخش سیزدهم

صفحه ۸

اخبار کارگری از شهرهای کردستان

بیانیه کمیته برگزار کننده

۸ مارس سندج

صفحه ۵

کبرا رحمانپور در یک قدمی آزادی!

صفحه ۶

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

از صفحه ۱ مسئله کرد در متن تحولات ...

حمایت غرب و آمریکا را جلب کنند تا از این طریق بتوانند در فردای تحولات ایران شانس قدرت گیری خود را امتحان کنند. احزاب ناسیونالیست کرد در کردستان ایران و از جمله حزب دمکرات کردستان و حزب دمکرات کردستان ایران و... اکنون ضمن ابراز خوشحالی و خوشبینی به نتایج مذاکرات دولت ترکیه و پ.ک.ک، همزمان نگرانی این احزاب از تحولات عراق و کردستان عراق را طرح میکنند. در هیچکدام از این تحولات هم نقشی بجز انتظار کشیدن برای خود نمیتواند تعریف کند. تنها کاری که در مورد کردستان عراق میتوانند انجام بدهند مشاوره دادن به احزاب برادر و طرح پیشنهاد و راه حلی است که تاثیر بر احزاب حاکم عراق داشته و کمک کند این راه حلها را همین احزاب حاکم انجام بدهند. بنابر این سیاست احزاب ناسیونالیست کرد در کردستان ایران با هر تفاوتی که با هم داشته باشند در یک راستا و چهار چوب عمومی قرار دارند. نقش این احزاب در تحولات منطقه را میتوان این طور تعریف کرد که آرزوی اینها دارند احزاب حاکم فعلی در کردستان عراق به موقعیت تثبیت شده برسند و احزاب ناسیونالیست کرد در ترکیه هم بتوانند در قدرت شریک بشوند. این آرزویی است که آنها انتظارش را میکشند. زیرا فکر میکنند از این طریق شانس قدرت گیری آنها در کردستان ایران هم بیشتر میشود. این احزاب در رویای تکرار سناریوی مشابه کردستان عراق در کردستان ایران هستند که خودشان به همان موقعیتی برسند که احزاب ناسیونالیست کرد در کردستان عراق به آن دست پیدا کرده اند.

کاری که احزاب ناسیونالیست با احزاب هم جنبشی خود در کردستان میکنند. اما رفیق ابراهیم علیزاده در مراسم روز کومه له در مفرشان در کردستان عراق سیاستی را مطرح کرده است که از انتظارات فوق فاصله زیادی دارد.

او به موضوع تفاوت کردستان عراق با بقیه مناطق عراق پرداخته و راه حل مورد نظر و افق مورد نظرشان برای کردستان عراق را چنین تشریح کرده است:

"در کردستان (عراق) این اوضاع متفاوت است. میخواهم بگویم چرا این تفاوت وجود دارد. این تفاوت به این دلیل است چون در پروسه سرنگونی رژیم عراق مردم کردستان چیزی در دست داشتند که نشان بدهد سرنگونی صدام حسین نتیجه همت و مبارزه و اراده خودشان است. اما در بقیه مناطق عراق مردم به حاشیه رانده شده بودند. مردم بی اراده بودند مردم چشم به انتظار بودند. مردم منتظر بودند که آمریکا کاری برایشان بکند."

این گفته بالا به این معنا است که در کردستان عراق برخلاف بقیه مناطق این کشور مردم در حاشیه قرار نگرفتند. گویا اراده مردم به حساب آمد و انتظاری از آمریکا در میان مردم بوجود نیامد. من مدعی هستم که این تصویر واقعی نیست. زیرا همین مردم در کردستان عراق بوسیله احزاب ناسیونالیست کرد حاشیه ای شدند و هیچ نقشی در تعیین سرنوشت جامعه ای که سالها برای رهایی آن مبارزه کرده بودند نداشته و ندارند. همین احزاب مردم را به خیابان آوردند و با عکس بوش تظاهرات کردند که "عمو بوش" برایشان کاری بکنند. تصاویر و

از صفحه ۱ گرامی باد هشت مارس ...

علیه تجاوز به دختران و زنان در ابعادی میلیونی به خیابان آمدند، در مصر و تونس زنان شجاعانه علیه قوانین و سنتها و حکومت اسلامی میجنگند و در سطح بین المللی جنبش فمین و زنان برهنه که با تابو شکنی به جنگ نابرابری جنسیتی آمده اند یک جنبش جهانی شده و توجه ها را بخود جلب کرده است.

امسال در ۱۴ فوریه میلیونها زن در روز اعتراض میلیاردی به خشونت بر علیه زنان به خیابان رفته و با رقص و اعتراض گفتند دیگر بس است دیگر سکوت نمیکنیم. این میلیونها نفر اتحاد و همبستگی جهانی را تجربه کردند و دیگر سکوت نخواهند کرد.

سال ۲۰۱۲ سال پیشروی جنبش زنان بود. سال پس زدن نظریه های نسبیت فرهنگی و پست مدرنیستی، سال اعلام جهانشمولی حقوق انسانی بود. اگر در دنیا در یک دوران با تسلط جنبش اسلامی در ایران و افغانستان و سودان و... زنان را تا سطح هیچ بودگان پس رانده و همه حقوق انسانی آنها را مشتی جانور اسلامی به گروگان گرفتند، اگر در این سالها شاهد تحمیل حجاب و سیاهی و تباهی به زنان بودیم اگر رسماً حق طلاق و تکفل را از زنان گرفتند و آنها را با شعار "نفقه بگیر و تمکین کن" به کنار آمدن با تجاوز و بی حرمتی فراخواندند، زنان به پا خاسته و اعلام کردند که قوانین اسلامی و حکومت اسلامی را نمیخواهند.

در مصر بعد از یک انقلاب و در سرنگونی حکومت مبارک و در

جنبش زنان عربیان در ایران با بیشترین استقبال بدون کوچکترین تابو از سوی نسل جوان و رزمنده و پیشرو روبرو شد.

امسال در ایران در شرایطی به استقبال هشت مارس میرویم که فقر و نداری جامعه ایران و مردم را به بن بست کامل کشانده است. حکومتی در هم ریخته و عاجز که تنها هنرش جنایت کردن و آدمکشی و اعدام است، در گیر بیشترین جنگ و دعوای درونی است. دزدان میلیاردها دلار پول و ثروت مردم به جان هم افتاده و از دزدیهای کلان همدیگر افشگری میکنند. این حکومتی است که با انزجار عمیق مردم روبرو است. حکومت سنگسار و اعدام و زن ستیزی حکومت آپارتاید جنسی باید فوراً سرنگون شود.

هشت مارس امسال باید با این روحیه به سازمان دادن هشت مارس برویم که میتوانیم این روز را به روز به صدا در آوردن سوت پایان حکومت اسلامی تبدیل کنیم. حکومت اسلامی ایران با سرکوب زنان و با حمله به زنان آمد و پایه های خود را محکم کرد و امروز با حمله زنان به این حکومت با پرتاب کردن حجابها و با شعار نه به حکومت آپارتاید جنسیتی ما میتوانیم پایه های حکومت را بلرزانیم این حکومت باید سرنگون شود و زنان در این سرنگونی حکومت بیشترین نفع را خواهند برد. پس پیش به سوی سرنگونی حکومت اسلامی

زنده باد هشت مارس

روز جهانی زن

۱ مارس ۲۰۱۳

بیاورد و هم همه خطراتی که او را تهدید میکند خنثی نماید."

اولاً راه نجات هریم کردستان با حاکمیت احزاب ناسیونالیست کرد و راه نجات مردم کردستان از بی حقوقی یکی نیست. کسی که این دو موضوع را یکی قلمداد میکند باید ببیند که در جبهه همین احزاب حاکم قرار گرفته است نه در کنار مردم کردستان که در مقابل حاکمان فاسد احزاب ناسیونالیست کرد

به خود بدانند و حاضر باشند برای دفاع از هر تک دستاورد آن فداکاری کنند. ... این افقی است که ما برای کردستان عراق تمنا میکنیم. ما فکر میکنیم این منطقه منطقه ای است که از لحاظ معادن و امکانات موجود، از نظر آب و خاک و هوا و از نظر نیروی انسانی و... استعداد اینتر دارد که به منطقه ای آباد و آزاد تبدیل شود. این ظرفیت و امکانات میتواند به کار گرفته شود هم رفاه و آسایش برای مردم کردستان بوجود

تعیین سرنوشت سیاسی و اقتصادی آن جامعه پیدا نکردند بلکه از حقوق اولیه خود هم محروم شدند. رفیق ابراهیم در ادامه صحبت خود راه نجات "هریم کردستان" را و نه راه رسیدن مردم به حقوق خود را چنین توضیح میدهد:

"راه نجات هریم کردستان و راه حفظ دستاوردی که به دست آورده است، هیچ چیزی نیست بجز اینکه مردم این منطقه به تمام معنا این جامعه را و دستاوردهای آنرا متعلق

از صفحه ۲ مسئله کرد در متن تحولات ...

روزمره در حال اعتراض و مبارزه هستند. دوما این جامعه مثل هر جامعه دیگری طبقات و جنبشها و منفعتهای متفاوتی در آن حکم میراند و نمیتوان منفعت مردم و کارگر و زحمتکش آن جامعه را با سرمایه داران و حاکمان آن جامعه یکی فرض گرفت و برای نجات "هریم" (حکومت اقلیم کردستان عراق) نسخه نوشت. بنابر این راه حل مسئله کرد و خطراتی که مردم کردستان را تهدید میکند این نیست که مردم با رفرهمایی تشویق به دفاع از حاکمان فعلی بشوند. مردم این حاکمان را دیده و علیه آن به خیابان آمدند. مردم سرکوبگری این احزاب را هم تجربه کرده اند.

تلاش رفیق ابراهیم این است که اولاً هریم کردستان با حاکمیت احزاب ناسیونالیست کرد را یک "دستاورد" برای مردم قلمداد کند و مشکل از نظر او این است که مردم خود را فعلاً صاحب این دستاورد نمیدانند و احزاب حاکم باید کاری کنند که این مردم خود را صاحب این دستاوردها بدانند. پاسخ من به سادگی این است که مردم نه الزاماً از روی آگاهی اما از نظر منفعت سیاسی و اقتصادیشان و با تجربه حاکمیت بیش از دو دهه این احزاب به درست حاکمیت این احزاب را دستاوردی برای خود نمیدانند. مردم میدانند منافع آنها با منافع حاکمان یکی نیست، بلکه در مقابل هم است. مردم کردستان عراق میدانند و به تجربه به این قناعت رسیده اند که این احزاب حاکم فعلی منافع مردم دارند که با بی حقوق کردن مردم کردستان توانسته اند به آن برسند. به همین خاطر این احزاب با هر نیرویی و قدرت منطقه ای و جهانی مرتجع و سرکوبگری متحد میشوند که مردم نتوانند به مطالباتشان برسند. زیرا رسیدن مردم به خواسته ها و مطالباتشان به معنی خلع قدرت سیاسی و اقتصادی از این احزاب است. بنابراین آنها نه دوست مردم بلکه با مردم کردستان بیگانه اند. آنها در مقابل مردم هستند نه با مردم، و مردم هم به حق از آنها رویگردان و بیگانه هستند. زیرا مخالف سیاستها و تصمیمات احزاب حاکم هستند. تلاش رفیق ابراهیم علیزاده برای آشتی دادن

تأمین حقوق برابر با قوانین و حاکمیت فعلی وجود ندارد و در چشم انداز کوتاه مدت و میان مدت هم نمیتوان به آن دست یافت. همزمان باید تلاش کرد جنبشهای مترقی و بویژه جنبش کارگری و کمونیستی در این پروسه قدرتمند تر و با نیروی قوی توده ای به میدان بیایند تا بتوانند مطالبات فوری مردم برای رسیدن به یک زندگی بهتر را به قانون آن مملکت تبدیل کنند. این یک بحث مفصل و همه جانبه است که ما قبلاً به جوانب مختلف و ضرورت آن پرداخته و پاسخ داده ایم.

بنابراین راه حل ما برای رهایی مردم کردستان از ستمها و معضلاتی که تاریخاً ایجاد شده است و برای مقابله با تهدیدها و خطراتی که مردم کردستان را تهدید میکند با راه حل کومه له و حزب کمونیست ایران که رفیق ابراهیم علیزاده آنرا بیان کرده است متفاوت است. نا گفته پیداست که ما راه حل فدرالیسم قومی احزاب ناسیونالیست کرد را ارتجاعی و ضد جامعه میدانیم. تفاوت این راه حلها سلیقه ای و یا تنها ناشی از تفاوت تحلیل تاکتیکی اوضاع فعلی نیست. بلکه از نظر جنبشی و طبقاتی تعلق خاطر و اتکای هر کدام از احزاب مورد بحث به جنبشهای متفاوت است که راه حلهای متفاوتی را طرح میکنند. برای روشتر کردن این تفاوتها باید ما بدانیم مشکل کردستان عراق و جدال احزاب حاکم بغداد با احزاب حاکم کردستان عراق بر سر چیست.

ماهیت جدال احزاب حاکم کردستان عراق با احزاب حاکم بغداد

این جدال ریشه ای سیاسی و تاریخی دارد. جدال این احزاب امروز شروع نشده است، قدیمی است. تفاوت شاید این است که امروز این جدال یک بار دیگر حاد شده و به نقطه انفجار نزدیک میشود. جدال آنها جدال دو جنبش ناسیونالیستی کرد و عرب بر سر سهم خواهی آنها از ثروت و قدرت در آن جامعه است. جدال آنها ربطی به منافع مردم کرد و عرب ندارد. جدال آنها مذهبی نیست. این جدال بر سر دمکرات بودن و غیر دمکرات بودن یکی از طرفین نیست. جدال دسترسی هر کدام از آنها به منفعت مادی و

صفحه ۴

از صفحه ۱ ۸ مارس و جنبش نوین ...

شرقی و اسلامزده بهتر است در بسیاری موارد برابری فقط برای تزئین قوانینشان روی کاغذی مانده ولی علناً زن همچنان جنس دوم محسوب می شود. در کشورهای جهان سومی و اسلامزده هم که اصلاً زن آدم حساب نمی شود چه برسد به این که حق و حقوقی داشته باشد. اکنون اما این جنبش نوین زنان نگاه ها را به سوی خود برگردانده و افکار عمومی را متوجه خود کرده است و زنان بیرون آمده اند و با صدای بلند اعلام می کنند بس است، دیگر تحقیر، تبعیض و بردگی را نمی پذیریم. در هند بعد از تجاوز و قتل یک دختر میلیونها نفر به خیابان آمدند و به این جنایت اعتراض کردند. تظاهرات زنان مصر و مقابله و ایستادگی در برابر ارتجاع دولت مرسى و برهنه شدن عالیها ماجده المهدی در اعتراض به قوانین شریعه و دخالت مذاهب در زندگی زنان و همچنین اعتراض رادیکال زنان گروه فیمین علیه اسلام و پاپ و بردگی جنسی و رقص و اعتراض میلیونها نفر در روز والننتاین در اعتراض به خشونت علیه زنان با قدرت به پیش می رود. اعتراضات وسیعی که میخواهد برگی از تاریخ را ورق بزند و بر زن سستی نقطه پایانی بگذارد.

تا جایی که به ایران تحت حاکمیت ننگین سیاه اسلامی برمیگردد قانوناً و عملاً زنان برده هستند بردگانی که از همان ابتدای حاکمیت یک زده اسلامی در ۸ مارس ۵۷ به خیابان آمدند و اعلام کردند که "ما انقلاب نکردیم تا به عقب برگردیم" و جمهوری اسلامی از همان ابتدا از طرف زنان خود را در خطر می دید که بلافاصله وحشیانه با اسید و حجاب و شلاق و اعدام و سنگسار و هزاران جنایات دیگر به آنان حمله کرد و هنوز که هنوز است بعد از ۳۳ سال سرکوب و اختناق بر علیه زنان قانون وضع می کنند و از طریق آخوند های کپک زده خط و نشان می کشند و گشت ارشاد و نیروهای سرکوبگر را به

جان زنان و دختران انداخته و هنوز بعد از سه دهه نتوانسته است سنت و فرهنگ خود را به جامعه بقبولاند و زنان را به تمکین کردن وادارد. حجاب که مانند شیشه عمر جمهوری اسلامی است را خودشان بارها و بارها اعلام کرده اند که نتوانسته اند بر سر زنان نگه دارند. روز تولد فاطمه زهرا را می خواهند روز زن اعلام کنند و با این همه تبلیغات و سرکوب نتوانسته اند موفق شوند و حتی خود شان هم می دانند که ۸ مارس و مبارزه برای آزادی و برابری دیگر رنگ خود را به جامعه ایران زده است. برگزاری مراسمات و قطعنامه های رادیکال به سنتی تبدیل شده است و جمهوری اسلامی دیگر کاری از دستش ساخته نیست و هر چقدر هم زندانهایش را پر کند و اعدام کند ولی ۷۰ میلیون را که نمی تواند سر به نیست کند و این جنگ بین مردم و جمهوری اسلامی خصوصاً زنان و جمهوری اسلامی هنوز ادامه دارد. بدون شک پیروز نهایی این جنگ مردم خواهند بود. حکومت اسلامی از یک طرف مشغول جنایت است و از طرف دیگر با فقر و فلاکتی که به زندگی مردم تحمیل کرده حتی نان از سر سفره شان هم بردیده و با این وضع توقع ماندن دارد؟! قطعاً نه حتی خودشان هم تعجب می کنند که این مدت عمر کرده اند.

آزادی و برابری در حکومتی که بنیانگذارش خمینی، زن را فقط و فقط یک وسیله جنسی می داند و وحشیانه حتی کودک شیرخوار را هم زن و ابزار جنسی قلمداد می کند انتظاری بیش از این نیست و تا وقتی جمهوری اسلامی باشد زندگی زنان هم بهبود نمی یابد تنها با سرنگون کردن این رژیم ضد زن می توان قدم اول را برای برابری و آزادی و یک زندگی انسانی برداشت.

مرگ بر جمهوری ضد زن اسلامی
زنده باد آزادی و برابری
زنده باد ۸ مارس

از صفحه ۳ مسئله کرد در متن تحولات ...

زمینی و سرمایه های میلیاردری است. جدالشان بر سر سهم قدرت جدالی برای دستیابی به منابع طبیعی موجود آن جامعه و امکان استثمار همان مردم است. بنابراین جدال آنها در پایه ای ترین شکل خود بر سر سهم بزرگی از این منابع لایزال ثروت است. اما این جدال اگر به جنگ نیروهای این دو جنبش منجر بشود برد و باخت اش تنها به این احزاب محدود نیست. تبعات مخربش تماما بر زندگی و امنیت مردم تاثیر میگذارد. پای مردم این مناطق را عملاً به میان میکشند و کشتار خونریزی از مردم تنها یکی از نتایج جنگ این نیروهای ارتجاعی خواهد بود. اگر در میان آنها جنگی آغاز بشود من مثل رفیق ابراهیم فراخوانم این نیست که مردم از "هریم" دفاع کنند. زیرا سرنوشت این هریم اکنون نه در دست مردم بلکه تماماً در دست احزاب ناسیونالیست کرد است. مردم نباید از حاکمیت مافیای فعلی و سیاستهای هیچکدام از آنها در هیچ طرفی دفاع کنند.

راه حل رفع ستم ملی و مسئله کرد در کردستان ایران

همچنانکه قبلاً گفتیم مسئله کرد در کردستان لاینحل مانده و بدون یک راه حل متمدانه نمیتواند این جامعه را همیشه با خطرات بیشتری مواجه کند. احزاب ناسیونالیست کرد بر سر فدرالیستی کردن کردستان ایران یک توافق عمومی دارند. فدرالیسم قومی مورد نظر این احزاب از نظر ما نه مسئله کرد را حل میکند و نه راه درستی برای رفع ستم ملی است. بلکه دائمی کردن زخم تفرقه قومی است. همچنانکه اکنون در عراق شاهد آن هستیم. با یک قدم فاصله از فدرالیست چپها، راه حل بینابینی کومه له است که نه مدافع فدرالی کردن است و نه مخالف آن. کومه له علیرغم سکوت معنا دار در مقابل فدرالیستها، و طرح فدرالیسم قومی به شکل سنتی خواهان به رسمیت شناسی "حق ملل در تعیین سرنوشت خویش" است. خارج از اشکالات و ابهامات و تفاسیر مختلفی که این شعار به همراه دارد و اینجا لازم نیست به آن بپردازم، بالاخره هر جریان سیاسی جدی باید راه حل

روشن و شفافی در مقابل مردم کردستان قرار بدهد. و قاعدتاً راه حل های دیگر جریانات را درست نمیداند. کومه له با سکوتش در مورد طرح فدرالی کردن جامعه در این رابطه با یک تناقض مهم مواجه است.

زیرا اولاً همین راه حل مورد نظرش را برای مردم کردستان عراق طرح نمیکند. دوماً مخالفتی هم با فدرالیستی کردن آن جامعه نداشته است. و یا لاقلاً سکوت کرده و کسی از موضوع آنها خبر ندارد. بنابراین به نوعی در کردستان عراق راه حل فدرالیستی احزاب حاکم را پذیرفته و تا کنون لام تا کام در این مورد حرفی نزده و منافع سازمانیش را بر طرح راه حل "اصولی" مورد نظرش ترجیح داده است.

در مقابل همه طرحهای مورد بحث راه حل ما در کردستان ایران برای رفع ستم ملی تصویب قانون حقوق برابر برای همه شهروندان است. اما برای حل مسئله کرد باید از این فراتر رفت. زیرا به تجربه هم داریم میبینیم که در کردستان عراق بیش از دو دهه است که ستم ملی وجود ندارد. اما هنوز مسئله کرد لاینحل مانده است. راه حل مسئله کرد برگزاری یک فرزندم آزاد در میان مردمان ساکن کردستان است که به دو سوال پاسخ بدهند. ماندن در چهار چوب کشور ایران با حقوق مساوی یا حق جدایی و تشکیل دولت مستقل مردم کردستان؟

ما در شرایط فعلی برخلاف مورد کردستان عراق پیشنهادمان به مردم کردستان ایران این است که رای به جدایی ندهند. پایان

۵ مارس ۲۰۱۳

از صفحه ۱ تحقیر، تبعیض و بردگی ...

سمت این هدف جهت گیری میشود، در صورتی که هیچگونه اطلاعاتی در این زمینه ندارد. عرف، سنت و فرامین اسلامی زن را بعنوان یک کالای جنسی و صرفاً برای تأمین و برآورده کردن نیازهای جنسی مرد محسوب کرده است. از این رو دختران که در سن طفولیت باید همراه همسن و سالان دختر و پسر خود در دنیای کودکی زندگی کنند، آنان را با امری که در آینده، یک زن "سرزیر، نجیب، پارسا، خانه دار، خدمتکار منزل و تر و خشک کردن همسر و فرزندان باشد" آشنا می سازد. در سن بلوغ و حتی قبل و بعد از آن نیز کسی باید به او فرمان دهد. پدر، برادر، اطرافیان و نزدیکان مذکر و همسر است که تعیین می کنند زن چی بپوشد و حد و مرزش کجا باید باشد. در نتیجه زن در میان چنین مناسباتی هیچ اراده ای از خود ندارد و در تصمیم گیری های کلان زندگی اجباراً باید تسلیم قوانین حاکم در تفکرات اطرافیان شود. این یعنی اوج بردگی و اسارت زن در کشورهای اسلامزده و تحت حاکمیت ارتجاع.

به اینکه فرهنگ سنتی حاکم بر جامعه چنین القا شده است، به خانواده ها اجازه می دهد که خودشان آنها بر اساس این فرهنگ و سنت پوسیده و ضد زن قاضی باشند و حکم دهند و خود نیز حکم را اجرا کنند.

بعنوان کسی که دردهای ناشی از قوانین ارتجاعی مذهب، مردسالاری و فرودستی زن را تجربه کرده است باید بگویم که زنان و دختران قربانیان فرهنگ، سنت و قوانین اسلامی و عقب مانده حاکم بر جامعه هستند. این قوانین و این فرهنگ ضد انسانی از بدو ظهورش تا به امروز فراتر از جنایت علیه بشریت را در کارنامه خود دارد. به این بربریت باید پایان داد. در آستانه ۸ مارس روز جهانی زن با تمام وجود به توحش افسار گسیخته قوانین اسلامی و ضد زن باید تاخت. خوشبختانه جنبش ضد مذهبی در جامعه و بویژه در میان زنان این امکان را فراهم کرده است که جنبش برابری طلبانه زنان و مردان از اعتبار و موقعیت قابل اعتنایی برخوردار باشد. زنان در شهرهای کردستان هیچگاه برای مذهب و مجریان آن تره خورد نکرده اند. تمکین، خودکشی و خودسوزی راه حل نیست. جنبش دفاع از حقوق زن دارای پیشینه ای تاریخی در هشت مارس است. بانیان جهل و خرافه و زن ستیز حاکم در ایران در اثر مبارزه جانانه زنان و مردان علیه پدیده شوم اسلامی ریش و پشمشان ریخته است. در روز هشت مارس و روزهای دیگر برای دفاع از حقوق انسانی زنان باید با صدای بلند فریاد زد که دیگر تحقیر، تبعیض و بردگی جنسی را نمی پذیریم.

زنده باد جنبش دفاع از حقوق برابر زن و مرد، زنده باد ۸ مارس روز جهانی زن

آمار بسیار بالای ازدواجهای ناموفق، سرخوردگیها، شکست و ناکامی، قتل های ناموسی و بلاخره خودکشی و خودسوزی در میان دختران و زنان بخشی از این تراژی است که مدام شاهد تداوم این وضع دهشتناک در قبال زنان هستیم. براساس قوانین عصر حجری اسلام آنها در قرن بیست و یک، حقوق زن نصف حقوق مرد است، دیه زن نصف دیه مرد است و اگر مردی مرتکب قتل زنی شود او فقط با پرداخت نصف دیه میتواند از عهده تاوانش بر آید. هیچ قتل ناموسی پیگرد قانونی ندارد و ممانعتی در مقابل قتل های ناموسی وجود ندارد، با توجه

بیانیه کمیته برگزار کننده ۸ مارس سنندج

امسال در شرایطی روز جهانی

زن فرا میرسد که جهان شاهد توحشی بیش از پیش نسبت به زنان است. افزایش آمار خشونت و تجاوز به زنان را هر روزه می توان در اخبار مشاهده کرد. از تجاوز گروهی به زنان در هند و بنگلادش گرفته تا اعلام افزایش تجاوز به زنان آزادیخواه در مصر و خشونت و قتل‌های ناموسی در ایران و سایر کشورهای سنت زده و بالا رفتن آمار خودسوزی و خودکشی زنان نشان از وضعیت فلاکت‌بار زنان دارد. ما در قرن بیست و یکم زندگی می کنیم اما هنوز شاهد اعدام و سنگسار و شکنجه و زندان زنان به دلایل واهی و غیر انسانی هستیم. هنوز در اکثر کشورهای جهان زنان به ازای کار برابر، مزد برابر دریافت نمی کنند و بار جنسیت در همه بخش های زندگی چه در مناسبات اجتماعی و کاری و چه در زندگی خانوادگی بر شانه های زنان سنگینی می کند. در ایران دانشگاه دختران را از پسران تفکیک می کنند تا مبادا زن موجب لطمه زدن به سلامت اجتماع شود. بار این همه توهین و تحقیر را بر دوش زنان می گذارند و برایشان قانون نیز وضع می کنند.

در کشور ما تحمیل حجاب و عدم حق زن در امر طلاق و تکفل فرزندان، تا عدم حق زن برای مسافرت و اخذ پاسپورت تا سنین بالا بدون اجازه شوهر یا پدر همه در حالی است که زنان یا در محیط کار و اجتماع از تبعیض فاحش و غیر قابل انکار نسبت به مردان به سر می برند یا در محیط خانه به خانه داری و بیگاری بدون مزد مجبور می شوند و این رسماً یک نوع بردگی جنسیتی را به زنان تحمیل نموده است.

اینها همه در شرایطی است که در این چند سال اخیر با توجه به رکود بزرگ اقتصادی در دنیا و تحمیل طرح های ریاضتی در اکثر کشورها زندگی و معیشت مردم به شدت مورد حمله قرار داده شده و در این میان زنان جزو آسیب پذیرترین بخش های جامعه هستند و فشار معیشتی و اخراج و بیکار سازی تاثیر مستقیمی بر زندگی مردم گذاشته است. در این روند چه زنان و چه مردان کارگر مورد هدف اخراج سازی یا کاهش دستمزد قرار بگیرند باز بر شدت فقر و فلاکت در زندگی افزوده خواهد شد.

میلیارد نفری که میلیون ها زن در روز ولنتاین در ده ها کشور جهان با رقص و پایکوبی علیه خشونت به زنان به خیابان ها آمدند.

آری، جنبش نوین خلاصی از آپارتاید جنسیتی در دنیا با قدرت به پیش می رود و متحدانه تر و با همبستگی بیشتر اعلام می کند که دیگر در مقابل این همه بی حقوقی سکوت نخواهد کرد. اعلام می کند که نظریه های نسبیت فرهنگی و به کنج پستو فرستادن زن سوچ است و زن از حقوق جهانشمول انسانی باید برخوردار باشد.

اما باید در نظر داشت که ریشه تمامی فقر، تبعیض، جنگ و بهره کشی از زنان و مردان را در مناسباتی جست که استثمار انسان از انسان را تولید و باز تولید می نماید. باید تمام انسانهای آزادیخواه و برابری طلب با دست بردن به ریشه این مصائب که نظام طبقاتی و سیستم سرمایه داری است برای همیشه خط پایانی بر این همه ستم و بی حقوقی و استثمار بگذارند.

کمیته برگزار کننده هشت مارس ۲۰۱۳ سنندج با تبریک فرا رسیدن روز جهانی زن به همه انسان های آزادیخواه و برابری طلب و ضمن تاکید بر اتحاد و همبستگی جنبش زنان با سایر جنبش های اجتماعی بخصوص جنبش کارگری و با اعتقاد بر این اصل که تا زمان سلطه مناسبات موجود و حاکمیت سرمایه بر همه ارکان جامعه و تمامی تار و پود آن، قوانین و فرهنگ مرد سالارانه و تبعیض و بی حقوقی و اسارت زن از جامعه رخت برنخواهد بست و برابری زنان و مردان بطور کامل و در همه ابعاد زندگی اجتماعی و اقتصادی و سیاسی و فرهنگی و جنسیتی و... تامین نخواهد شد، لذا ما تمامی انسان های آزادیخواه و برابری طلب را به برگزاری هر چه باشکوهتر مراسم های روز جهانی زن فرا می خوانیم تا این روز را به نقطه عطفی در مبارزه جنبش زنان و شاخص اعلام مطالبات رادیکال و واقعی و آزادی خواهانه زنان تبدیل کنیم.

زنده باد ۸ مارس
روز جهانی زن
کمیته برگزار کننده ۸ مارس
سنندج ۲۰۱۳

زنده باد ۸ مارس روز جهانی زن کارگران، زنان و مردان آزادیخواه و برابری طلب!

امروز در شرایطی به استقبال ۸ مارس (۱۸ اسفند) روز جهانی زن می رویم که سرمایه داری همچنان انواع نابرابری های اقتصادی، سیاسی و اجتماعی را بر اکثریت جامعه که همانا کارگران و مزدبگیرانند، تحمیل نموده.

در این میان زنان به عنوان نیمی از جامعه که مولد نیروی انسانی است، فشار مضاعفی را بر دوش می کشند. خشونت و نابرابری جنسیتی و انواع بی حقوقی ها که ناشی از وجود سنت های کهنه و مرد سالار است، همواره توسط سرمایه داری باز تولید می شود که متعاقب آن آسیب ها و معضلات اجتماعی را در جامعه به دنبال دارد که بیش از پیش عرصه ی زندگی را بر زنان تنگ کرده است.

رشد روز افزون تکنولوژی که می بایست در خدمت تامین نیازها و رفاهیات در جامعه باشد، بالعکس در جهت کسب سود هر چه بیشتر و استثمار اکثریت جامعه اعم از زنان و مردان و کودکان می باشد. نظام سرمایه داری به مشابه سیستمی استثمارگر قادر به تحقق

شورای بیکاران ضمن زنده نگاه داشتن ۸ مارس، روز جهانی زن اعلام می دارد که خود را در راستای به تحقق رساندن خواست و مطالبات زنان کارگر می بیند؛ و تمامی کارگران و مردم آزادی خواه را به مبارزه ای پیگیر برای به ثمر رساندن این جنبش فرا می خواند.

زنده باد دنیای آزاد و برابر
زنده باد ۸ مارس،
روز جهانی زن
شورای بیکاران

آموزش رایگان حق همه کودکان است

حق برخورداری از آموزش مناسب یکی از ابتدایی ترین حقوق انسانی است. این حق است که مردم در بسیاری نقاط جهان به دولتها تحمیل کرده اند. در ایران اما هزینه تحصیل کودکان، باری سنگین بر دوش خانواده هاست. صدها هزار کودک به دلیل فقر خانواده از مدرسه رفتن محرومند. کودکان بسیاری ناچارند از سنین بسیار پایین کار کنند تا به نان شب خانواده کمک کنند. دهها هزار کودک بعنوان "کودک کار و خیابان" شناخته میشوند و از همه زندگی و تامین و شادی کودکان محرومند و مورد انواع تعرضات قرار میگیرند. هزاران کودک به دلیل اینکه پدر و مادرهایشان زاده افغانستان و کشورهای دیگر هستند توسط حکومت اسلامی از حق درس خواندن محروم شده اند.

همه کودکان بدون هیچ استثنائی حق دارند از آموزش رایگان و با استاندارد بالا برخوردار شوند. خرافه و جهل و اراجیف آخوندهای حاکم علم نیست، شستشوی مغزی است.

با خواستهای:
تحصیل رایگان برای همه کودکان و ممنوعیت هر نوع اخاذی به اسم شهریه یا تحت عناوین دیگر

- پرداخت کمک هزینه های لازم برای تضمین استاندارد بالای زندگی کودکان
- جدایی مذهب از آموزش و پرورش
- لغو کلیه قوانین و مقرراتی که ناقض اصول آموزش و پرورش علمی و غیر مذهبی هستند

- پایان دادن به کنترل و تفتیش دولتی در مدارس
از حقوق خود و آینده کودکانمان دفاع کنیم

حزب کمونیست کارگری ایران

پیام تبریک ما از زندان رجایی شهر به زنان آزاده ایران

اجازه دهید از این زندان غمگین و مخوف ما دو جوان محکوم به اعدام و زندانی، زانیار ولقمان مرادی به شما زنان قهرمان ایران فرارسیدن هشت مارس روز جهانی زن را تبریک بگوییم.

میگوییم قهرمان و در جلوی چشمان ما در وهله اول قیافه مادر و خواهران خودمان مجسم میشود زنانی که با همه توان وجود تلاش میکنند و این همه درد و رنج را با صبر و متانت بر دوش کشیده و در این شرایط باز به فکر دیگران هستند، باز به غم و رنج بقیه کار دارند و دلی به بزرگی دنیا دارند.

مادرمان را عمیقاً دوست داریم و دلمان برای آغوش گرم مادران عزیزمان تنگ شده، مادرمان به ما یاد داد انسان باشیم، به فکر دیگران باشیم، ادب را رعایت کنیم و قلبمان برای دیگر انسانها بتپید. دریغ و درد زندگیمان چنین شد و دریغ و درد که این عزیز ترین کسان در زندگیمان در موقعیت وحشتناکی قرار گرفتند. مادران ما در

مارس را تبریک بگوییم که شب و روز برای نجات جان ما محکومین به مرگ تلاش میکنند. امیدوارم یک روز هشت مارس را در کنار یکدیگر در یک جامعه آزاد و با خوشی و شادی برگزار کنیم.

موقعیت وحشتناکی هستند. بند دلشان به شنیدن خبر ناگوار وصل است و ما هر دو نمیخواهیم که چنین شود و مادرانمان کابوس تجربه کنند. پس اجازه دهید فرا رسیدن هشت مارس روز جهانی زن را نخست به مادر و خواهران خودمان تبریک بگوییم و سپس به همه زنان آزاده ای که در ایران برای زندگی کردن و شادی و خوشحالی باید با هزاران مشکل و دردسر دست و پنجه نرم کنند. در پایان میخواهیم به همه زنان و انسانهای گرامی هشت

زنده باد هشت مارس روز

جهانی زن

زنده باد زنان قهرمان ایران

باز تکثیر از

کمیته بین المللی علیه اعدام

۵ مارس

نگ بر گرانی و عاملین آن

کارگران! معلمان! پرستاران! شاغلین! بیکاران! مردم محروم!

گرانی هرروزه و فقر و نداری زندگی همه ما را به درد و عذاب تبدیل کرده است. تا این حکومت دزدان و مفتخوران حریص و میلیاردر هست، اوضاع هرروز بدتر و بدتر خواهد شد. ثروتهای میلیاردری آنها تماماً حاصل دزدی نان شب فرزندان ماست، و ما مانده ایم و درد عمیق و خشم بی انتهایمان.

تنها راه نجات ما از این فقر و گرانی و محرومیت که هرروز غیر قابل تحمل تر میشود، اینست که خشم مان را فرو نخوریم. داد بزنیم! فریاد بزنیم! اعتصاب کنیم! اعتراض کنیم! به مفتخوران حاکم هرچه سزایشان است با صدای بلند بگوییم! کوچه و خیابان و کارخانه و صف خرید و همه جا را به کانونهای اعتراض و حق خواهی تبدیل کنیم. هم اینک اینجا و آنجا اعتصابات کارگری و اعتراضات و بیرون ریختن فریاد خشم علیه مسببین این اوضاع هرروز مشاهده میشود. و همین را باید میلیونی و سراسری کرد.

تک تک ما مردم حق داریم نه فقط نان و میوه و خانه و کاشانه مناسبی داشته باشیم، بلکه زندگی مرفه و شاد حق ماست. برخوردار از همه نعمات حق ماست. برخوردار از پزشکی و داروی رایگان حق ماست. تحصیل رایگان و مناسب حق همه فرزندان ماست. استراحت و تفریح و مسافرت و استفاده از آخرین دستاوردهای زندگی حق همه ماست. هیچ تک نفری چه شاغل چه بیکار چه بیمار و چه معلول، در این جامعه نباید گرسنه و محروم و حسرت کشیده بماند. ما انسانیم و زندگی انسانی حق بی چون و چرای تک تک ماست. این حکومت و این نظام ناعادلانه سرمایه داری را میتوانیم درهم بکوبیم و جامعه ای آزاد و شاد و مرفه و انسانی را برپا داریم.

زنده باد انقلاب انسانی برای جامعه ای انسانی!

زنده باد سوسیالیسم!

حزب کمونیست کارگری ایران

کبریا رحمانپور در یک قدمی آزادی!

روز گذشته دوشنبه ۱۴ اسفند ماه دادگاه رسیدگی چندین باره به پرونده کبریا رحمانپور بود.

در این دادگاه پنج نفر از فرزندان زنی که کبریا متهم به قتل او است، یعنی مادر شوهر کبریا، رضایت داده و اعلام کردند که مخالف اجرای حکم اعدام او هستند. فقط علیرضا همسر کبریا در دادگاه روز گذشته حاضر نبوده و هنوز رضایت نداده است. خرمشاهی وکیل کبریا در یک گفتگو اعلام کرده است که اگر تا دو هفته آینده علیرضا رضایت دهد، کبریا با توجه به اینکه ۱۲ سال را در زندان گذرانده فوراً از زندان آزاد میشود و اگر علیرضا در دو هفته آینده به دادگاه مراجعه نکند و اظهار نظر نکند، باز کبریا میتواند با وثیقه آزاد شود.

رسانه ها امروز نوشته اند "عروس سیاه بخت در یک قدمی آزادی!" "عروس سیاه بخت که بود؟ کبریا دختر یک خانواده کارگری و زحمتکش و فقیر در تهران بود که وقتی ۱۸ سال داشت برای خدمتکاری نزد خانواده یک مرد ثروتمند ۶۴ ساله رفت تا در عین حال از مادر ۹۰ ساله این مرد نگهداری کند. کبریا جوان مجبور به ازدواج به این مرد مسن شد و سپس در جریان یک درگیری متهم به قتل مادر شوهرش شد. کبری بعد ها در بازجویی ها روز حادثه را این گونه شرح داد: با علیرضا سوار ماشین شدیم. نزدیک پل سیدخندان مرا از ماشین پیاده کرد. ۲۰ هزار تومان به من داد و گفت به خانه تان

برگرد. من پیاده شدم و مدتی با خود کلنجر رفتم. از طرفی هیچ مدرکی نداشتم تا ثابت کنم همسر علیرضا هستم. جرئت بازگشت به خانه را هم نداشتم. به خاطر همین به خانه علیرضا برگشتم تا التماس شان کنم مرا بیرون نکنند. وقتی وارد خانه اش شدم، مادرش روی مبل خوابیده بود. مرا که دید، شروع به فحاشی به پدر و مادر و خانواده ام کرد. از کشوی آشپزخانه چاقویی برداشت و به طرف من آمد. من کنترل خود را از دست دادم و چاقو را از دستش گرفتم....

کبریا به اعدام محکوم شد و در سال ۱۳۸۲ یکبار در زندان اوین پای چوبه دار رفت، بدلیل اعتراضات بین المللی و اعتراض در داخل ایران، اعلام کردند که طناب دار ندارند و او را اعدام نکردند. کبریا ۱۲ سال در زندان با کابوس طناب دار زندگی کرد و اکنون در آستانه آزادی است. پرونده کبریا رحمانپور یکی از مطرح ترین و جنجالی ترین پرونده ها بود. حکم اعدام دختر جوانی که زندگیش نمونه بارزی حقوقی و فقرو مشکلات عدیده جوانان در ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی بود.

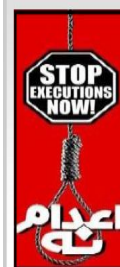
کمیته بین المللی علیه اعدام خواهان آزادی فوری کبریا رحمانپور از زندان است. کبریا باید فوراً از زندان آزاد شود. ما در اطلاعیه های بعدی در مورد آخرین اخبار این پرونده و همچنین مروری بر یک جنبش جهانی دفاع از کبریا رحمانپور و یک کمپین گسترده که توجه ها را در دنیا به اعدام و بویژه اعدام زنان در ایران جلب کرد، خواهیم نوشت.

کمیته بین المللی علیه اعدام

۵ مارس ۲۰۱۳

برابر با ۱۵ اسفند ۱۳۹۱

مجازات اعدام باید فوراً لغو گردد. اعدام یا هر نوع مجازات

منضمین تعرض به جسم افراد (نقص عضو، تشبه بدنی، و غیره) تحت هر شرایطی ممنوع است. همچنین مجازات حبس ابد باید لغو شود.

بیوگرافی جمال چراغ ویسی

جمال چراغ ویسی هنگام مرگ فقط ۲۵ سال داشت. پدرش کارگر سازمان آب سنندج بود. جمال بعثت فقر تا کلاس دوم دبیرستان درس خواند. چند سالی در مشاغل موقت کارگری کرد و در سال ۶۳ به سربازی برده شد و در سال ۶۷ بعنوان نگهبان در سازمان آب سنندج مشغول بکار شد. جمال کارگر کمونیست و فعال متحد کننده کارگران در سنندج بود و بهمین جرم اعدام گردید. او از جمله فعالین صندوق تعاون مالی کارگری بود که ده ها عضو داشت و بصورت نیمه علنی فعالیت میکرد. جمال عضو باشگاه ورزشی کارگران سنندج و از اعضای اتحادیه کارگری بود که مستقل از دولت در شهر سنندج شکل گرفته بود و سرانجام نیز مورد حمله رژیم قرار گرفت و منحل گردید. جمال از جمله سخنرانان میتینگ اول ماه مه ۶۸ بود که در آن هزار زن و مرد کارگر رو در روی نظامیان رژیم قرار گرفتند که وجب به وجب شهر را تحت کنترل داشتند بر پا کرده بودند. او در سخنرانی اش به بیمه بیکاری جمهوری اسلامی حمله کرد و خواهان بیمه بیکاری مکفی برای تمام بیکاران شد. او همچنین درباره مجمع عمومی صحبت کرد و کارگران را به تشکیل فراخواند. بعد از همین اجتماع بود که موجی از دستگیری کارگران براه افتاد و جمال نیز دستگیر و وحشیانه شکنجه شد. پس از مدتی جمال با تعدادی دیگر از زندانیان سیاسی اعدام گردید و مخفیانه به خاک سپرده شد، ولی خبر مرگ آنها در حوالی اول ماه مه ۱۳۶۹ اعلام گردید. و این جزئی از اقدامات دولت برای ایجاد رعب به منظور جلوگیری از میتینگ کارگران و مراسم مستقل بود. خبر اعدام جمال موجی از نفرت را برانگیخت و علیرغم حمله گشت "ثارالله" تا چند روز مردم وسیعا در مراسم گرامیداشت او شرکت کردند.

خاطرات صادق زندی در مورد جمال چراغ ویسی

جنبش اول ماه مه در کردستان تهیه و گرد آورنده نسان نودینیان / بخش سیزدهم

صادق زندی عضو حزب کمونیست کارگری ایران، و از فعالین و سازماندهندگان مبارزات کارگری در شهر سنندج و یکی از یاران نزدیک جمال چراغ ویسی بوده است. او در باره جمال میگوید: "معمولا چند ماه به روز کارگر مانده ما در مجمع عمومی ها راجع به روز کارگر به بحث و تبادل نظر می پرداختیم و تجارب سالهای گذشته را مرور میکردیم و برای مراسم نقشه هایمان را می کشیدیم. سال ۱۳۶۸ از همان ابتدا با دستگیر کردن تعدادی از کارگران فهمیدیم که سال دشواری است. اما کارگران مصمم بودند که باید مجمع عمومی اضطراری برگزار کرد و به این منظور که تدارک روز کارگر و برگزاری مراسم کماکان بجای خود باقی است و تغییری نخواهد کرد. در آخرین مجمع عمومی که در روز دهم اردیبهشت سال ۶۸ داشتیم و عده ای از فعالین و برگزارکنندگان روز کارگر حضور داشتند. بر سر برگزاری مراسم اردیبهشت اختلاف پیش آمد. تعدادی از فعالین و گردانندگان مخالف بودند که ۱۱ اردیبهشت مراسم برگزار شود و تعدادی هم موافق بودند و بر برگزاری مراسم پای فشردند. از جمله موافقین یکی جمال بود و موافقتش را اینطور بیان کرد: «ما باید روز کارگر را برگزار کنیم و نباید عقب نشینی کنیم و این دستگیریهای چند هفته اخیر و تعرض جمهوری اسلامی به کارخانه ها و کارگاه ها هم به همین خاطر بود که ما از برگزاری جشن اول ماه مه منصرف شویم. جشنی که در بین اکثر کارگران کردستان بویژه سنندج به یک سنت تبدیل شده است. ما کارگران سنندج مبارزه زیادی کردیم تا اینها را بدست آوریم. در سال ۶۷ که در تدارک روز کارگر بودیم هیئتی از کارگران رفتند و با رئیس اداره کار گفتگو کردند و قرار شد رئیس اداره کار به مراسم بیاید و جوابگوی سوالات کارگران باشد. برای برگزاری آئین مجوز صادر کردند اما در روز کارگر رئیس اداره کار نیامد چون میدانست که برای به تاخیر افتادن کوپن های کارگری جوابی ندارد. برای بیکاری اخراج کارگران، پایین بودن دستمزدها و..... هیچ جوابی ندارد. تازه جمهوری اسلامی مجبور

احمد بهرامی فعال مبارزات کارگری در شهر سنندج، فعال تشکیل صندوق کمک مالی به خانواده های کارگران زندانی در سنندج، احمد بهرامی در خرداد ماه سال ۱۳۷۱ در سن ۳۵ سالگی بر اثر مرضی جان باخت. یاد عزیزش گرامی باد!

متن سخنرانی جمال چراغ ویسی در مراسم اول ماه مه ۱۳۶۸

رفقای کارگر! خوش آمدید. امروز روز جهانی کارگر و جشن جهانی خودمان است. جشن روز کارگر بر همه ما پیروز باد! همانطور که رفیق مجری برنامه اعلام کرد، قرار بود رفیقی در باره

مجمع عمومی صحبت کند. مجمع با تعریف ساده یعنی اینکه امروز روز جهانی کارگر ما به دور هم جمع میشویم و در این رابطه بحث و گفتگو کنیم. مجمع عمومی با تعریف ساده یعنی جمع شدن تعدادی کارگر در محل و مکان مشخصی که روی مسئله ای مشخص که قبلا تعیین شده و یا تعیین میشود به بحث پرداخته و تصمیم بگیرند و به نتیجه ای درست برسند. انسان موجودی اجتماعی است. یعنی در اجتماع و در جمع شدن انسانها بدور هم است که آنها میتوانند نیازمندبهایشان را برآورده کنند. مثلا اگر احتیاج به نان دارند باید بدور هم جمع شوند و دست در دست هم بگذارند تا بتوانند نانی را تهیه کنند و اگر رنجی هست همه باهم در کنار هم می کنند.

مجامع عمومی ما کارگران باید حربه ای و ضامنی برای گرفتن حق و حقوقمان و... باشد. خواست ما کارگران چیست؟ ما امروز در روز جهانی کارگر اعلام میکنیم، افزایش دستمزدهایمان، کاهش ساعات کار، استفاده از امکانات بهداشتی و درمانی، حق بیمه بیکاری، جلوگیری از اخراج کارگران و صدها هزاران خواستی که نسبت به آنها کم کاری شده و یا به فراموشی سپرده شده است مطالبات ما هستند و باید تامین گردند. اگر ما بخواهیم به این خواستها برسیم، و بخواهیم زندگی کنیم و خواست هایمان را بگیریم، تنها و تنها بکمک جمع شدنمان و با تکیه به مجمع عمومی مان امکان پذیر است. تاکنون و در طول تاریخ از روزی که کارگر قدم به میدان جامعه گذاشته و نیروی کار خود را بفروش می رساند تا با آن زندگی کند، نمونه های زیادی که کارگر چیزی برایش مطرح بوده و یا برایش مطرح شده و زمانیکه خواسته است مسئله را به تنهایی حل کند اگر سرکوب و یا اخراجش نکرده باشند، حادقال جوابش را نداده اند.

نمونه هایی هم داریم که کارگران با هم چیزی برایشان مطرح بوده و یا ظلمی به آنها وارد شده ولی توانسته اند با هم مساله و مشکل را حل کنند. مجمع عمومی چیز عجیب و غریبی نیست، چیزی نیست که خیلی خیلی از ما دور باشد. همین جمع خودمان را در نظر بگیرید تعدادی کارگر و تعدادی از خانواده

های کارگر و زحمتکش هستیم که بدور هم جمع شده ایم و میخواهیم یادی از روز اول ماه مه ۱۸۸۶ بکنیم و این روز را به بلندگویی برای طرح خواسته هایمان و رسیدن به آنها تبدیل کنیم. و به این دلیل از ساعت ۳ در اینجا تعدادی کارگر جمع شده ایم که از مسائلمان بگوییم و مطالباتمان را بیان کنیم. این خود برای ما مجمع عمومی است. مجمع عمومی برای ما نا آشنا نیست. ما در محل کارمان در محل زیستمان در میان خانواده هایمان مجمع عمومی داریم و به شیوه های متفاوت و بدلیلهای مختلف دور هم جمع میشویم، وقتی ۵ نفر کارگر با هم کار میکنند و با هم از مسائلشان صحبت میکنند و تصمیم می گیرند این خود مجمعی میباشد. باید بگویم چیزی که به مجمع عمومی رسمیت می دهد و آن را تثبیت میکند، تنها و تنها منظم بودن و همیشگی بودن آن است. اگر ما هر روز ۱۰ ساعت با هم کار می کنیم می توانیم در روز هم نیم ساعت دور هم بنشینیم و از مشکلاتمان بگوئیم، اعتبار و رسمیت دادن به مجمع عمومی ما در چرو منظم و بطور همیشگی گرفتن آن می باشد.

اما غالبا وقتی کارفرمایی میخواهد ساعات کار را طولانی و یا دستمزدها را کم کند ما با عجله مجمع میگیریم و از آنجا که نمی توانیم مسئله را خوب بررسی کنیم و ارزیابی مشخصی بکنیم و تصمیم قاطع بگیریم، حرف هایمان می ماند و نمی توانیم حقوقمان را بگیریم. البته مجمع عمومی تنها مختص کارخانه ها و کارگاه ها های بزرگ نیست. ما حتی در کارگاه های کوچک می توانیم مجمع می توانیم شکل مشخصی از متحد بودن کارگران باشد. به چه شیوه ای؟ وقتی شهر خودمان سنندج را می بینیم، در خیابانها و کوچه های آن صدها کارگاه خصوصی کوچک وجود دارد، از مکانیکی و جوشکاری و نجاری گرفته تا صاف کاری و نقاشی و سایر رشته های دیگر این کارگاه ها ساعات کار مشخصی ندارند و از امکانات زیستی، بهداشتی برخوردار نیستند. ادامه دارد

شماره حساب و تلفن تماس برای کمک مالی

سوئد:

Sweden
Post Giro: 6396060-3
account holder: IKK

برای کمک مالی به کانال جدید در سوئد همچنین میتوانید با فواد روشن با شماره تلفن ۰۷۰۸۲۷۱۴۵۳ تماس بگیرید، تا با دادن شماره حساب خود اتوماتیک هر مقدار که مایل باشید از حساب شما برداشته شود.

آلمان:

Germany
Rosa Mai
Konto. Nr.: 583657502
Bankleitzahl: 37010050
Post Bank

کانادا:

Canada
ICRC
Scotiabank
4900
Dixie Rd, Mississauga
L4W2R1
Account #: 843920026913

هلند:

Bank: RABOBANK
Darande hesab: FVIVN
Shomare hesab: 151350248
Adres: EINDHOVEN
IBAN No: NL774 RABO 0151350248

آمریکا:

Bank of America
G Street, Blaine, Wa 98230277
phone # 1-360-332-5711
Masoud Azarnoush
Account number : 99-41581083
wire: ABA routing # 026009593
Nrsswift code : BOFAUS

شماره حساب انگلیس

ویژه کمک از انگلیس و از هر کشور دیگر:

England
Account nr. 45477981
sort code: 60-24-23
Account hold: wpi
branch: Wood Green
Bank: NatWest
NWBK IBAN: GB 77 NWBK6024235477981
BIC: NWBK GB 2L

سوالاتی دارید میتوانید با شماره های زیر تماس بگیرید:

از اروپا:

سیامک بهاری: ۰۰۴۶۷۳۹۸۶۸۰۵۱

کانادا و آمریکا:

فاتح بهرامی: ۰۰۱۴۱۶۷۲۹۷۲۵۷

مصطفی صابر: ۰۰۱۶۰۴۷۳۰۵۵۶۶

از ایران:

عبدل کلپریان: ۰۰۳۵۸۴۰۵۷۵۸۲۵۰

تلفن و ای مایل آدرس تماس با سر دبیر

Tel: 00358 405758250
E-mail: abdolgolparian1@gmail.com

همکار نشریه ایسکرا: آوات فرخی

E-Mail: awat.farokhi@yahoo.com

هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری یوسف آب خرابات و واحد سیده با قرار وثیقه ی ۲۵ میلیون تومان و ۴۰ میلیون تومان از زندان مهباد آزاد شدند. قابل ذکر است که از ساعت ۱۲ ظهر تعداد زیادی از کارگران، خانواده زندانیان و دوستان در مقابل زندان مرکزی مهباد تجمع کردند تا از عزیزان آزاد شده استقبال کنند.

حمله مسلحانه به دو کارگر ایرانی در کردستان عراق

بر اساس خبر دریافتی دو کارگر ایرانی به نامهای شاهو حسینی فرزند جلال، متاهل و محسن پورکند فرزند محمد، در حالی که همراه صاحب کار خود به محل کار میروند، مورد هجوم مسلحانه قرار می گیرند.

بر اثر این تیراندازی، صاحب کار عراقی همان لحظه جان خود را از دست می دهد و شاهو حسینی و محسن پورکند به شدت زخمی می شوند. اما متأسفانه شاهو حسینی به دلیل جراحات سنگین، روز یکشنبه ۶/۱۲/۹۱ فوت می کند. این دو جوان از اهالی شهرستان پاوه هستند که به دنبال کار برای تامین معیشت خود و خانواده شان راهی کردستان عراق شده بودند. منبع اخبار فوق سایت کمیته هماهنگی*

استثمار کارگران جوشکار لوله کشی گاز خانگی سنندج

کارگران جوشکار لوله کشی گاز خانگی در سنندج سالهاست مشغول به کار لوله کشی گاز در سطح سنندج و حومه هستند و به شیوهی کاملاً غیر انسانی مورد استثمار قرار می گیرند. کارفرمایان بابت هر متر لوله کشی گاز ۵ هزار تومان دریافت می کنند در حالی که به کارگران جوشکار در ازای هر متر لوله کشی فقط ۱۷۰۰ تومان می پردازند و مابقی این پول به جیب آنها می رود. این کارگران تعدادشان حدود ۱۰۰ نفر می باشد. آنها چندی قبل با تشکیل جلسه ای در سالن آزادی درخواست اضافه حقوق کردند که بعد از چند ساعت بحث و گفتگو متأسفانه با مخالفت کارفرمایان با افزایش حقوق این جلسه بدون نتیجه به پایان رسید.

آزادی یوسف آب خرابات و واحد سیده با قرار وثیقه

به گزارش رسیده، امروز ۸/۱۲/۹۱ ساعت ۵/۳ بعد ازظهر دو نفر از اعضای کمیته

نشست جوش کاران لوله کشی پاز خانگی سنندج

روز جمعه ۱۱/۱۲/۹۱ جمع زیادی از کارگران جوش کار لوله کشی گاز، جهت بررسی وضعیت بد اقتصادی و دستمزدهای پایین خود، نشستی را در سنندج برگزار کردند. این نشست با سخنان یکی از حاضرین، پیرامون درآمد پایین کارگران و دستمزدهایی که توسط کارفرماها تحمیل می شود، شروع شد. سپس این کارگران، در مورد تورم و گرانی سرسام آور و بالا رفتن هزینه های زندگی بحث و گفت و گو کردند.

در پایان این نشست، کارگران جوش کار بر ضرورت پرهیز از مبارزات فردی و پراکنده تأکید کردند، و تنها راه مقابله با مشکلات و درخواست مطالباتشان (از جمله بالا بردن سطح دستمزدهای خود) را اتحاد عمل و ایجاد تشکل مستقل کارگری دانستند. این نشست پس از ۲ ساعت به پایان رسید.

توجه توجه

برنامه پخش مستقیم به زبان کردی از کانال جدید

مجری برنامه : یدی محمودی

این برنامه پنجشنبه ها از ساعت ۱۱ تا ۱۲:۳۰ شب به وقت ایران و ۸:۳۰ تا ۱۰ به وقت اروپای مرکزی پخش میشود

مشخصات ماهواره: KURD KANNEL

هات برد ۸

ترانسپوندر ۱۵۵

فرکانس ۱۱۶۴۲ افقی

اف ای سی ۵/۶

سیمبل ریت ۲۷۵۰۰

برای مشاهده برنامه پخش مستقیم به زبان کردی و دیگر برنامه های کانال جدید از اینترنت به لینک زیر مراجعه کنید.

<http://www.newchannel.tv/>

مرگ بر جمهوری اسلامی، زنده باد جمهوری سوسیالیستی!